ASOCIAŢIA GENERALĂ A INGINERILOR DIN ROMÂNIA

Motto (147):

"Ceea ce costă puţin,
se evaluează la
şi mai puţin"

Cervantes

univers ingineresc

NUMĂRUL 5 1997

BILUNAR DE OPINIE ŞI INFORMARE * ANUL VIII * NUMĂRUL 5 (147) * 1 - 15 MARTIE 1997 * LEI 500

Miracolul ratat

*În opinia multor analişti - şi nu numai de aici, din ţară - România a avut, imediat după decembrie 1989, şansa reală a unui salt economic cu circumstanţe avantajante în rândul fostelor ţări socialiste. A acelui mult-visat **miracol economic românesc,** despre care se mai vorbise şi prin anii '70. Când, efectiv, a demarat o amplă modernizare a industriei, căreia îi stau mărturie sutele de fabrici noi construite în toată ţara. Şi nu numai noi, dar multe dintre ele foarte moderne atunci, cu tehnologii japoneze, vest-europene, americane, chiar dintre acelea aflate sub embargo pentru "lagăr". Dar ştim foarte bine cu toţii ce s-a întâmplat după aceea.*

*Şi n-au lipsit atunci, în 1989, imbatabilele (credeam) **argumente pro**, între care: achitarea integrală a datoriilor externe, cu semnificative creanţe restante, chiar; poziţia geo-strategică extrem de avantajoasă a României, drept "placă turnantă" est-vest şi nord-sud; fondul agrar de invidiat pe continent; existenţa (totuşi!) a unei industrii diversificate, cu potenţial real de producţie (vezi exporturile, plata datoriilor externe), cu unităţi de renume în unele ramuri de vârf; potenţialul uman înalt calificat şi - nu în ultimul rând - mâna de lucru relativ ieftină. La care se adăugase atunci, la "explodarea mămăligii", şi capitalul imens de simpatie (dar, vai, cât de trecător!) câştigat de către România pe mapamond.*

*Dar, din păcate, n-a fost (încă) să fie. Pentru că la fel de "întemeiate" **argumente contra** s-au cumulat rapid. S-au amplificat reciproc, după principiul sinergiei ori al reacţiei în lanţ, aducând economia (voit ori ba) la un fund de groapă, la un relativ echilibru de punct mort inferior: blocajul economico-financiar cvasigeneralizat. Printre aceste fatidice argumente contra trebuie să recunoaştem: neasumarea fermă, de la început, a direcţiei spre care aveam (voiam) să ne îndreptăm; oscilaţia - după parţiala asumare - între hotărâtele decizii ce s-ar fi impus şi măsurile populiste, din considerente pur electorale; întârzierea elaborării (şi corelării, actualizării) cadrului legislativ specific economiei de piaţă; goana după îmbogăţirea rapidă, gen "capitalism primitiv", favorizată de sucombarea (temporară) a controlului de stat, de carenţele legislative în domeniul financiar - fiscal pe "stil nou"; abolirea prematură a tuturor formelor de planificare, inclusiv în domeniile strategice; presiunea revendicărilor sindicale, după principiul "cine ţipă mai tare...", polarizate aproape exclusiv în domeniul drepturilor salariale; întârzierea elaborării strategiilor şi a demarării procesului de restructurare industrială, de modernizare şi retehnologizare selectivă a unităţilor viabile, în paralel cu lichidarea întreprinderilor neviabile; marea bâlbâială (şi abuzurile) din procesul privatizării...*

Alexandru Mărculescu

(Continuare în pag. 8)

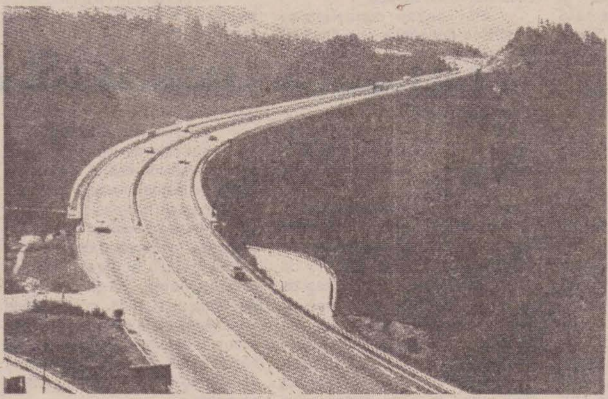

Conferinţa internaţională COMPOSITE CONSTRUCTION, Innsbruck, septembrie 1997

(Citiţi în pag. 5)

Colegilor ingineri agronomi

- Satul românesc încotro?
- Agricultura românească încotro ?

Întrebări retorice, sau preocupări reale de elaborare a unor soluţii realiste pentru dăinuirea în prosperitate a ruralului românesc ?

În opinia unor analişti politici şi economico-sociali, România are astăzi un **imens dezavantaj** în comparaţie cu ţările europene dezvoltate şi anume, **o rată disproporţionată**, pentru timpurile contemporane, **a populaţiei rurale,** de peste 48%. Această structură a populaţiei româneşti în cele două medii, rural şi urban, de aproape 50% / 50%, reflectă pasămite un nivel scăzut de dezvoltare economică şi implicit de ocupare a resurselor de muncă ale unei populaţii relativ tinere, în comparaţie cu cea a Europei de Vest, recunoscută ca **îmbătrânită.**

Ce fac oamenii în sat, "la ţară"?

Conform statisticilor oficiale, în mediul rural ar fi disponibili ca forţă de muncă "activă" cei 5 milioane de oameni, între 16 şi 65 de ani. Nu toţi cei care locuiesc în mediul rural, însă, sunt ocupaţi în agricultură, în acest mediu trăind şi oamenii ocupaţi în cultură, în învăţământ, administraţia de stat, comerţ, mica industrie şi meşteşugari, ca şi o parte din cei ce lucrează "la oraş", adică resturile din prea numeroşii navetişti din trecut. Tot statisticile spun însă că peste 37% din forţa de muncă "activă" a României este "ocupată" în agricultură.

Este dureros de constatat că producţia agricolă a scăzut la jumătate faţă de cea de la începutul anilor '80, iar populaţia "ocupată" în agricultură a crescut cu peste 12% faţă de cea din etapa citată. Acest fapt a dus la scăderea puternică a productivităţii muncii în agricultură şi creşterea implicită a preţurilor la produsele agricole.

Ţinând seama de standardele actuale ale agriculturii europene, la nivelul unei înzestrări corespunzătoare cu maşini şi alte mijloace, pentru agricultura românească, înzestrată la acelaşi nivel, ar fi suficienţi cca. 500 000 de lucrători agricoli bine calificaţi. România dispune de 15 milioane de hectare de terenuri agricole, din care numai circa 10 milioane sunt folosite intensiv, ca terenuri arabile şi plantaţii viti-pomicole, iar restul sunt păşuni naturale, în general slab productive şi folosite extensiv.

Sperăm că în anii viitori agricultura românească va fi înzestrată cu cele necesare pentru a putea face faţă marii

prof. dr. doc. D. Teaci,
Clubul pentru Cercetări Prospective, Bucureşti

(Continuare în pag. 2)

În acest număr mai puteţi citi:

- Tehnologia informaţiei revoluţionează cultura - pag. 4
- *DAEWOO faţă cu industria orizontală românească - pag. 8*

CONCURSUL PREMIILOR AGIR pe anul 1996

(Citiţi în pag. 6)

Primul promotor al agriculturii ştiinţifice în România

ION IONESCU DE LA BRAD

(1818 - 1891)

"Noi suntem din şcoala aceea care reduce toată învăţătura la practică şi care de la practică se reduce la teorie..."

Economistul, statisticianul, agronomul şi mai apoi profesorul de la Academia Mihăileană, **Ion Ionescu de la Brad,** aparţine acelei generaţii de intelectuali progresişti români pe care marele nostru poet naţional Mihai Eminescu îl asemăna cu "zilele de aur a scripturilor române", fiind "inimi mari, tinere încă, încrezători în idealul şi scrisul lor". A participat la pregătirea şi desfăşurarea Revoluţiei de la 1848 care urmărea să alăture Ţările Române la Europa Apuseană, să aşeze la temelia activităţilor statului român principiile Revoluţiei franceze - libertate, egalitate şi fraternitate. Asemenea colegilor săi - N. Bălcescu, V. Alecsandri, M. Kogălinceanu ş.a., Ion Ionescu de la Brad a înţeles că imperativul vremii în care trăia era să participe în mod nemijlocit, alături de revoluţionarii paşoptişti, la triumful revoluţiei, iar condeiul să-l folosească simultan pentru răspândirea în rândul maselor populare a ideilor revoluţiei, a programului ei de reforme structurale. Acest angajament ferm faţă de poporul său, de punere în practică a programului revoluţiei, i-a adus atât satisfacţii, cât şi suferinţă sau deziluzii de-a lungul trudnicei sale vieţi.

Născut la 24 iunie 1818 în târgul pe atunci Roman, în familia preotului Ion Isăcescu, Ion Ionescu de la Brad a făcut mai întâi şcoala primară în orăşelul natal, apoi a continuat studiile la "Trei Sfetitele" (şcoală care funcţiona pe lângă Mănăstirea Trei Ierarhi din Iaşi), după terminarea căreia s-a înscris la cursurile Academiei Mihăilene. Fiind dotat cu o inteligenţă deosebită şi o tenacitate în muncă remarcabilă, calităţi care l-au situat în fruntea promoţiei sale, a fost prezentat domnitorului Moldovei, Mihail Sturza, pentru a fi trimis la studii agricole în Franţa. Graţie aceloraşi calităţi, termină cursurile de la Ferma - şcoală particulară a lui Mathieu de Dombasle de la Roville, apoi studiază viticultura la Auxerre, iar sericicultura la Camille Beauvais de lângă Paris.

Dându-şi seama de necesitatea întregirii cunoştinţelor sale, audiază cursurile de fizică, de chimie şi istorie naturală la Sorbona, de botanică la "Jardin des Plantes" şi de economie politică la "Conservatoire des Arts et Métiers".

În acelaşi scop întreprinde o serie de călătorii de studii în Franţa, Flandra şi Elveţia pentru a dobândi un orizont mai larg asupra agriculturii de vârf şi a învăţământului agricol din acea vreme din Europa.

Pe baza cunoştinţelor temeinice dobândite prin studii şi aplicaţii practice, Ion Ionescu de la Brad se angajează, începând cu anul 1840, într-un proces foarte anevoios şi de nimeni până la el desţelenit, de modernizare a agriculturii şi de organizare a învăţământului agricol, mai întâi în Moldova, iar după Unirea Principatelor şi în Ţara Românească. Cum totul trebuia luat de la început, marele patriot trebuia să cunoască mai întâi situaţia adevărată a priorităţilor agricole, pentru că majoritatea ţăranilor erau clăcaşi pe moşiile boiereşti, iar apoi să gândească şi să elaboreze un plan de modernizare a agriculturii naţionale în condiţiile istorice date. De asemenea, era necesar să înfiinţeze şi să organizeze învăţământul agricol, inexistent până atunci în Principate.

Pentru înfăptuirea acestor idealuri, Ion Ionescu de la Brad a reuşit ca începând din anul 1838 - an în care s-a organizat învăţământul primar la sate în Moldova - să introducă în programele analitice şi cunoştinţe de lucrarea câmpului şi economie casnică. În acelaşi scop, ca profesor de agronomie la Academia Mihăileană între anii 1842 şi 1846, a pregătit viitori ingineri agronomi, cu ajutorul cărora a pornit la modernizarea agriculturii româneşti în vederea sporirii producţiei agricole şi implicit a îmbunătăţirii stării ţăranului român.

Pentru răspândirea cunoştinţelor ştiinţifice în domeniul agriculturii, Ion Ionescu de la Brad a elaborat cursuri universitare pe care le-a ţinut la Academia Mihăileană, ca de pildă "Botanica cu anatomia şi fiziologia vegetală" şi "Agronomia de Ion Ionescu după Dombasle", dar a colaborat în acelaşi timp cu articole de specialitate la "Foaia sătească", publicaţie condusă de M. Kogălniceanu, articole adunate apoi în volumul "Calendarul bunului cultivator", devenit singurul mijloc de răspândire la sate a cunoştinţelor agricole, aşa cum remarca însuşi autorul în anul 1866, în monografia judeţului Mehedinţi.

În efortul său de a moderniza învăţământul agricol, Ion Ionescu de la Brad a întocmit proiecte de organizare, ca acela apărut în lucrarea "Ferma - model şi Institutul de Agricultură în Moldova", tipărită la Iaşi în anul 1847.

Fiind convins că învăţământul agronomic este nemijlocit determinat de învăţământul general, el militează pentru ridicarea nivelului întregului învăţământ de la oraşe şi sate.

Prieten apropiat al lui Nicolae Bălcescu, Ion Ionescu de la Brad a militat pentru aceleaşi idealuri revoluţionare, participând la Revoluţia de la 1848, încheiată prin înfrângerea ei de către forţele ostile interne şi externe. Ca urmare, a fost nevoit să ia calea exilului, stând departe de ţară, în Turcia, până în anul 1856.

Întorcându-se apoi în patrie, aflată în acelaşi climat de efervescenţă revoluţionară, remarcabilul patriot participă la înfăptuirea Unirii Principatelor sub domnitorul Alexandru Ioan Cuza, iar după realizarea acestui înalt ideal revoluţionar, susţine cu dăruire marile reforme ale acestuia, alături de M. Kogălniceanu, V. Alecsandri, Ion Ghica şi alţii - secularizarea averilor mânăstireşti, introducerea învăţământului primar obligatoriu şi reforma agrară, pe baza căreia s-a înfăptuit prima împroprietărire (parţială) a ţărănimii române.

Continuându-şi activitatea de modernizare a agriculturii româneşti şi a învăţământului agricol, acum în condiţii istorice mai favorabile, Ion Ionescu de la Brad va îndeplini după 1864 funcţia de inspector agricol, punând în practică reforma agrară care se realizase pe baza propriilor sale propuneri făcute mai întâi în 1848 în programul revoluţiei şi repetate apoi în 1859.

Numeroase sunt realizările remarcabilului patriot, profesor şi om de ştiinţă Ion Ionescu de la Brad. Ele nu pot fi cuprinse într-un articol de gazetă, însă totuşi vom aminti în continuare câteva dintre ele, în semn de pioasă recunoştinţă.

În anul 1865, invitat să participe la întocmirea unui proiect de exploatare a moşiei Pantelimonului de lângă Bucureşti, Ion Ionescu de la Brad realizează acest proiect, care este şi selecţionat drept cel mai bun şi publicat în acelaşi an. În acest proiect autorul prevede mai întâi înfiinţarea unei ferme experimentale - "înadins însărcinată curat numai cu facerea experienţelor, pe o scară cât se poate mai redusă, asupra tuturor metodelor, soiurilor de plante, raselor de vite, instrumentelor şi maşinilor agricole, câte sunt deja cunoscute şi introduse în practica altor ţări. A cerca tot ce se ştie că este bun şi de folos în agricultura altor ţări, spre a se cunoaşte ce se poate şi ce nu se poate introduce în ţara noastră, este a face cel mai mare serviciu agriculturii noastre, este a începe de unde se cade îmbunătăţirea ei".

Deoarece şi în anii de după reforma agrară din 1864 se continua practicarea agriculturii în virtutea rutinii moştenite, Ion Ionescu de la Brad desfăşoară o activitate foarte anevoioasă şi plină de obstacole pentru a schimba această mentalitate învechită şi a o înlocui cu principiul "cum să facem şi pentru ce să facem".

În acest scop el se hotărăşte să creeze ferme model, pentru a le oferi specialiştilor şi agricultorilor obişnuiţi ca exemple, elaborând totodată lucrări de specialitate precum "Ferma model şi Institutul de agricultură", în care scrie, printre altele: "Noi suntem din şcoala aceea care reduce toată învăţătura la practică, şi care de la practică se ridică la teorie, şi care nu admite decât teoria ieşită din practică şi rezemată de practică; de aceea la şcoala noastră elevii vor avea întotdeauna înaintea lor practica cu ştiinţa".

Pentru a dezvolta aplicarea cunoştinţelor agricole în practică, Ion Ionescu de la Brad a înfiinţat şi alte şcoli (pe baza planului său de organizare a învăţământului agricol în România) la Craiova, la Iaşi şi fireşte la Bucureşti. Tot cu sprijinul său nemijlocit s-a elaborat, pentru prima oară în anul 1883, legea pentru organizarea învăţământului agricol profesional. În această lege se prevedea înfiinţarea în fiecare judeţ a unei şcoli agricole. Din nefericire, până la moartea lui (1891) nu se înfiinţaseră asemenea şcoli dâcât în trei judeţe (Striharet - Olt, Roman şi Armăşeşti - Ialomiţa).

Pe baza cercetărilor proprii, ctitorul învăţământului agricol din România a reuşit să întocmească monografiile judeţelor Dorohoi, Mehedinţi şi Putna, precum şi un valoros "Manual de agricultură" (1870) şi de asemenea lucrarea "Agricultura română de la Brad" (1886).

De fapt, Ion Ionescu de la Brad a fost un susţinător competent şi devotat al dezvoltării întregului învăţământ românesc, cu deosebire la sate. Activitatea sa neobosită de inspector agricol i-a dat prilejul să colinde prin toate judeţele ţării şi să sprijine cu sfatul competent şi cu fapta propăşirea României abia intrată pe drumul modernizării ei. De aceea, Ion Ionescu de la Brad face parte dintre acei bravi fii ai neamului care şi-au închinat întreaga viaţă înfloririi patriei, confirmând maxima filozofului grec Protagoras: "Omul este măsura tuturor lucrurilor".

dr. ing. Ghenţa Mihăilescu,
Societatea Inginerilor Agronomi din România

Colegilor ingineri agronomi

(Urmare din pag. 1)

concurenţe europene şi universale şi va scăpa de tipul de agricultură de **subzistenţă** - aducătoare de sărăcie şi mizerie, nu numai pentru săteni, dar şi pentru orăşeni, aşa cum este în multe ţări din aşa-numita lume "în curs de dezvoltare", guvernată tot de "economia de piaţă".

Ne punem firesc întrebarea: ce vor face sătenii "eliberaţi" din "ocupaţia" din agricultură, cei peste 4 milioane de "eliberaţi"?

Trei sunt căile pe care aceştia le pot urma:

- să migreze spre oraş, îngroşând rândurile şomerilor urbani, şi aşa prea numeroşi;
- să emigreze peste hotare, ca slugi undeva în lume;
- să creeze locuri de muncă acasă, în sate, în alte ocupaţii decât agricultura - industrie, servicii, turism etc.

Din cele trei soluţii prezentate mai sus, noi pledăm cu convingere pentru cea de a treia, care este perfect realizabilă, numind această soluţie **neoruralism**.

Nu o numim aşa de dragul unui neologism în plus - din acestea avem în ultima vreme prea multe - ci fiindcă ea reprezintă o soluţie credibilă, perfect realizabilă astăzi, conform următoarelor argumente:

- foarte multe bunuri necesare societăţii moderne, în afara celor alimentare, care oricum se vor produce în rural - se pot fabrica "la ţară", în ateliere familiale sau săteşti, de dimensiuni mici şi mijlocii, nepoluante;
- în mediul rural trăieşte în condiţii acceptabile o populaţie stabilă, care are casă, grădină şi fântână, are şcoală, biserică, dispensar medical şi alte utilităţi necesare vieţii - chiar dacă nu la cel mai înalt nivel. Dar câţi orăşeni avem măcar atât ?

Deci atunci ne cam punem întrebări neretorice, ci întrebări adevărate, încotro satul românesc? încotro agricultura românească? Şi nu putem avea decât un răspuns realist, care trebuie să devină un concept naţional unitar:

- crearea în mediul rural românesc a unei industrii care să producă peste 70% din bunurile necesare populaţiei ţării, adică toate bunurile alimentare şi cca. 50% din cele nealimentare; acestea din urmă ar trebui să asigure peste 70% din veniturile locuitorilor din mediul rural. Aşa am transforma dezavantajul ruralismului nostru într-un real avantaj de dispersare a industriei în spaţiu;
- dezvoltarea unei agriculturi moderne, bine înzestrate, în care cel mult 8 - 10% din populaţia activă a ţării, adică nici o treime din cea actuală "ocupată" în agricultură, să producă de 2 - 2,5 ori mai multe bunuri agricole alimentare şi nealimentare de origine agricolă (textile, pielărie, lemn etc.).

Putem oare să ne imaginăm un rural românesc înfloritor şi mult-dăinuitor, sau să asistăm la decăderea pe mai departe a leagănului nostru ancestral ?

Să ne trezim până nu-i prea târziu !

Din vârful peniţei

*Domnilor dr.ing. **Sorin Dimitriu,** preşedinte al Consiliului de Administraţie al FPS şi dr.ing. **Mihai Mihăiţă,** reprezentant al Preşedinţiei în acelaşi Consiliu*

Cu mâinile înfipte
În buzunarul statului
Au fost predecesorii.
Refacerii dorite
A avuţiei neamului
Veţi fi voi autorii ?

ing. **Viorica Angheliu Mocanu**

PROGRAM

de manifestări tehnico-ştiinţifice şi dezbateri tematice organizate pe anul 1997 (proiect) - partea a III-a
(activităţi care vor fi organizate de filiale şi societăţi profesionale din cadrul AGIR)

Cap./ nr.crt	Denumirea manifestării /acţiunii sau dezbaterii tematice	Data/perioada şi locul desfăşurării	Organisme colaboratoare / Responsabili
A	**Filiala AGIR - Iaşi**		
1	Ciclul de conferinţe cu tema: "Informatizarea activităţilor inginereşti" organizat pe specializări: a) Construcţii b) Mecanică c) Electrotehnică	 mai iunie octombrie	 Comitetul Filialei Idem Idem
2	Pregătirea materialelor necesare editării a cel puţin unui număr al "Buletinului AGIR"	iulie	C. Ionescu - preşedintele Comitetului Filialei
B	**Filiala AGIR - Cluj**		
1	Organizarea unui seminar tehnico-ştiinţific în colaborare cu Filiala AGIR - Orăştie	mai - iunie Orăştie	Filiala AGIR Orăştie
2	Simpozion ştiinţific în cadrul "ZILELOR ACADEMICE CLUJENE"	octombrie - noiembrie Biblioteca Centrală Universitară Cluj Napoca	Filiala Cluj a Academiei Române Secţia de Ştiinţe Tehnice
3	Ciclul de simpozioane pe teme tehnico-economice, organizate împreună cu Filiala Cluj a AGER	Semestrial Biblioteca Centrală Universitară - Cluj - Napoca	Filiala Cluj a Asociaţiei Generale a Economiştilor (AGER)
4	Organizarea, în funcţie de solicitări, a unor întâlniri pe teme tehnice cu ingineri din diferite unităţi economice ale judeţului	Permanent în unităţile economice	Conducerea societăţilor
C	**Filiala AGIR - Bacău**		
1	Simpozionul aniversar: "44 de ani de industrie aeronautică la Bacău", cu tematica: a) Rolul societăţii AEROSTAR SA Bacău în aviaţia românească; b) Calitatea în aviaţie; c) Noi strategii în aviaţie, specifice perioadei de tranziţie; d) Prezentarea avionului MIG-21 modernizat	aprilie Aerostar S.A. Bacău	ing. Vasile Dram - preşedintele Filialei
2	Organizarea sesiunii anuale de comunicări ştiinţifice a Universităţii Bacău	semestrul II	Comitetul Filialei în colaborare cu Facultatea de Inginerie Bacău
3	Colocviu cu tema: "Restructurarea industriei judeţului Bacău"	trim. II	ing. Vasile Dram - preşedintele Filialei
D	**Filiala AGIR - Maramureş**		
1	Coparticipare în comitetul naţional de organizare a celei de "A 7-a Conferinţă Balcanică de Preparare a Substanţelor Minerale Utile"	26 - 30 mai Vatra Dornei - Baia Mare	Comitetul Filialei
2	Întâlnire anuală a specialiştilor din metalurgia neferoasă	octombrie	Idem
3	Întâlnire anuală a specialiştilor în minerit	noiembrie	Idem
4	Ediţia a III-a a "Simpozionului de mineralogie şi valorificarea resurselor minerale "silicatice"	iunie	În colaborare cu agenţii economici de profil
5	Organizarea cursului "Bazele ingineriei mediului în bazinele miniere"	3 - 10 martie	Universitatea Baia Mare Şcoala Superioară de Mine din Ales - Franţa
6	Organizarea a două cercuri AGIR în unităţi industriale mari din Maramureş	trim III	Comitetul Filialei
7	Organizarea unei excursii de documentare în unităţi economice ale judeţului (cu antrenarea inginerilor tineri)	trim III	Idem
8	Implicare în colaborarea AGIR cu Secţia Macedonia Centrală a Camerei Tehnice a Greciei	conform programului de colaborare	Idem
9	Coparticipare la organizarea "Bursei de posturi" pentru tinerii ingineri absolvenţi ai Universităţii Baia Mare	iunie	Colaborare cu Camera de Comerţ şi Industrie Maramureş şi Universitatea Baia Mare
E	**Societate Inginerilor Textilişti (SIT-AGIR)**		
1	Elaborarea Manualului Inginerului Textilist	decembrie	SIT-AGIR în colaborare cu: Facultatea de Textile din Universitatea Tehnică Iaşi Institutul de Cercetări Textile (CERTEX) Bucureşti Institutul de Proectări IPIU
2	A XI-a Conferinţă Română de Textile şi Pielărie: "45 de ani de învăţământ superior pentru textile la Iaşi"	23 - 24 octombrie Iaşi	Facultatea de Textile Pielărie din Universitatea Tehnică Iaşi în colaborare cu SIT-AGIR
3	Studii de caz şi dezbateri pe tema: "Formarea, specializarea şi informarea specialiştilor pentru domeniul textil"	septembrie Sediul AGIR Eminescu nr.8	SIT-AGIR în colaborare cu Facultatea de Textile din UT - Iaşi
4	Dezbatere cu tema: "Probleme actuale şi de perspectivă ale industriei textile legate de integrarea în UE"	iunie AGIR Eminescu nr.8	Ministerul Industriilor UT Iaşi - Facultatea de Textile IPIU

(Continuare în nr. viitor)

Notă:

Membrii AGIR care doresc să participe la anumite activităţi din acest proiect de program sunt rugaţi să ia legătura cu asociaţiile/ societăţile organizatoare pentru informaţiile exacte şi definitive privind programul, locul şi data / ora de desfăşurare a manifestărilor respective.

Simpozion biovitroceramică

Clubul Politehnic Timişoara - Bucureşti, Societatea Română de Ortopedie şi Traumatologie şi Asociaţia Medicilor Stomatologi anunţă că în ziua de marţi, 11 martie 1997, orele 15, la sediul AGIR din str. Mihai Eminescu nr.8, va avea loc simpozionul cu tema: ***"Utilizarea biovitroceramicii româneşti ca înlocuitor al ţesuturilor osoase în chirurgia reparatorie".***

Informaţii suplimentare la dl dr.ing. ***Popescu-Negreanu Tiberiu****, tel. 674 69 20 sau 321 79 43.*

REVISTA REVISTELOR INGINEREŞTI

Pentru prima oară am primit la redacţie revista **Drumuri, Poduri, Siguranţa Circulaţiei**. Această publicaţie este editată de *Asociaţia Profesională de Drumuri şi Poduri* şi de *Administraţia Naţională a Drumurilor*. Într-o grafică deosebită, color, în cele aproximativ 50 de pagini bogat ilustrate ale revistei sunt abordate o serie de subiecte de interes major pentru cei care lucrează în acest domeniu. Dintre acestea spicuim doar câteva: Beton rutier în cofraje glisante, Securitatea rutieră în Finlanda, Drum pe Parâng etc.

O altă publicaţie deosebită ne-a parvenit la redacţie, de această dată din străinătate. **Notable Bridges in the World and Finland** reuneşte o serie de articole scrise de *Juhani Virola*, un specialist finlandez în domeniul construcţiilor de poduri. Autorul a strâns la un loc materiale publicate de-a lungul mai multor ani în numeroase publicaţii de prestigiu din întreaga lume. Pe parcursul a 35 de pagini, bogat colorate şi cu o grafică deosebită, sunt trecute în revistă realizări de excepţie în domeniu.

Alexandru Tănase

Preocupări inginereşti privind telefonia rurală

În ziua de 30.01.1997, la Sibiu, INTELCAN TECHNOSYSTEMS INC Canada (prin reprezentanţa în România, TH-COMM PROFESSIONAL COMMUNICATIONS), împreună cu Centrul de Instruire şi Documentare al ROMTELECOM şi Societatea Inginerilor din Telecomunicaţii au organizat la Sibiu un simpozion cu tema: **"LINKTEL - proiect de telefonie rurală".**

La simpozion au participat personalităţi din Ministerul Comunicaţiilor, Ministerul Apărării Naţionale, ROMTELECOM - Direcţia Centrală, din unităţile teritoriale ROMTELECOM şi ingineri de la diferiţi operatori de telecomunicaţii.

Soluţiile propuse sunt de tipul WLL (WIRELESS LOCAL LOOP), prin care cablurile de cupru utilizate pentru distribuţie către terminalul abonatului sunt înlocuite cu legături radio. Beneficiarii telefonici, domiciliaţi în sate plasate pe înălţimi sau în zone cu accesibilitate redusă, devin abonaţi telefonici obişnuiţi ai unei localităţi apropiate (abonaţi la o centrală de oficiu).

Suportul radio lucrează în banda de frecvenţă de 864 - 868 MHz. Cu ajutorul acestei tehnologii se obţin:

- eliminarea cheltuielilor efectuate cu cablarea localităţilor rurale, îndeosebi a celor cu mare dispersie;
- micşorarea cu 75% a timpului necesar punerii în funcţiune efectivă a legăturilor, în comparaţie cu situaţia cablării;
- posibilitatea telefonizării satelor neelectrificate;
- întreţinerea uşoară prin tehnica de telesupraveghere computerizată.

Dezbaterile au fost foarte serioase şi responsabile, discutându-se posibilitatea de a se instala asemenea echipamente în ţara noastră.

Cele mai delicate probleme au fost, desigur, discutarea costurilor, a tarifelor şi a perioadei de amortizare a investiţiei. În condiţiile ţării noastre, în cazul instalării a minimum 50 - 100 terminale, costul instalaţiei per legătură, fără terminal de abonat (telefon), rezultă între 800 - 900 USD, abonamentul lunar fiind de 20 USD, pentru care instalaţia se amortizează în 12 ani.

O problemă relevată de inginerii români a fost necesitatea schimbării soft-ului de supervizare pentru adaptarea Network - managementului propriu la cel practicat de către ROMTELECOM, la nivel zonal.

Constatându-se interesul deosebit, în finalul simpozionului s-a hotărât organizarea unui al doilea simpozion la Bucureşti, împreună cu Societatea Inginerilor din Telecomunicaţii, la Centrul de Instruire şi Documentare al ROMTELECOM.

ing. A. Moraru

Tehnologia informaţiei revoluţionează cultura

PATRIMONIUL CULTURAL ŞI CULTURA INFORMAŢIONALĂ

Societatea informaţională, bazată pe tehnologia informaţiei integrată cu cea a telecomunicaţiilor, poate avea asupra lumii de azi dacă nu chiar impactul pe care l-a avut apariţia tiparului asupra istoriei culturii, măcar cel pe care l-au avut automobilul şi telefonul asupra secolului nostru.

Pentru descoperirea roţii, oamenilor le-au trebuit 2 milioane de ani, iar pentru a o pune în mişcare folosind o maşină cu abur, alţi 5 000 de ani. Puterea de calcul pe care o oferea un calculator ale cărui componente ocupau spaţii de sute de metri pătraţi, cu 20 de ani în urmă, este astăzi depăşită de o maşină care nu ocupă în întregime suprafaţa unei mese de lucru. Poşta şi telefonul, care au avut un impact major asupra civilizaţiei acestui secol, sunt concurate acum de fax şi poşta electronică. Liniile de telecomunicaţii cu fibre optice sunt instalate în lume într-un ritm comparabil cu cel al construcţiei căilor ferate la sfârşitul secolului trecut.

Abundenţa şi ritmul evenimentelor conturează o tendinţă de structurare calitativă centrată în jurul informaţiei şi circulaţiei acesteia.

Efectele acestei adevărate revoluţii tehnologice nu pot fi prevăzute în întregime, datorită mai ales consecinţelor sale neintenţionate. Răspândirea televiziunii şi a telefonului a dus la un oarecare declin al contactului uman, lumea scriind mai rar scrisori sau mergând mai rar la teatru, de exemplu. Reţelele oferă şansa creării unui nou tip de comunitate, o şansă de a corecta o parte din efectele nedorite ale tehnologiei. Este adevărat că această nouă comunitate este în oarecare măsură virtuală, dar favorizează circulaţia informaţiei în multe domenii ale vieţii sociale.

Această perspectivă a condus la **iniţiativa Grupului celor 7 state industrializate privind Societatea informaţională,** care se referă la posibilitatea dezvoltării unei societăţi informatizate la nivel mondial, ca o premisă a creşterii economice stabile, a creării de locuri de muncă şi creşterii standardului de viaţă. Un număr de proiecte urmăresc să confere societăţii informaţionale o dimensiune culturală bazată pe lărgirea accesului la cunoştinţe, la identitatea culturală a fiecărui participant.

Se consideră că **după anul 2000, aproximativ 80% din forţa de muncă va fi influenţată de Tehnologia Informaţiei,** iar cel puţin în anii pe care îi parcurgem, **singura tehnologie** care este total identificată ca **revoluţionară** în sensul aducerii de schimbări în economie, ca maşina cu abur, electricitatea, televiziunea, este **Tehnologia Informaţiei.** Cineva mai îndrăzneţ ar zice chiar că lumea se schimbă.

Referirea la noţiunile şi conceptele specifice societăţii informaţionale globale duce la constatarea că multe dintre acestea sunt deja curente, ceea ce demonstrează că societatea informaţională globală nu mai este doar un proiect, ci un cadru social care începe să se impună, iar acest fapt cere unele schimbări de mentalitate şi de organizare.

Între conceptele societăţii informaţionale globale, care definesc această lume în schimbare, se regăseşte o dimensiune culturală, aspect asupra căruia insistă toate programele şi declaraţiile de intenţii ale organismelor şi reuniunilor G7 şi ale organismelor europene. Confirmarea o constituie chiar faptul că trei dintre cele unsprezece proiecte pilot aflate în curs de desfăşurare se referă la astfel de subiecte. Perspectiva oferită este mai degrabă optimistă, mai ales dacă ţinem seama de numeroasele opinii îngrijorate de o lume dominată de tehnică şi declinul umanismului.

O posibilă redefinire a noţiunii de om cult?

Definiţia omului cult este esenţialmente legată, în ultimele sute de ani, de civilizaţia hârtiei scrise. Dacă afirmaţiile pe care le aminteam mai înainte, care compară importanţa schimbărilor la care suntem martori cu cele produse de apariţia tiparului, pot fi luate în considerare, atunci întrebările privitoare la **o posibilă redefinire a noţiunii de om cult** pot deveni interesante. Şi prima întrebare pare să fie aceea dacă civilizaţia hârtiei scrise nu tinde să devină una multimedia.

Interferenţa acestor noutăţi cu lumea culturii, posibila îmbogăţire a limbajului rămân de competenţa oamenilor culturii. Ceea ce pare un câştig imediat şi evident al tehnologiilor societăţii informaţionale globale este diversificarea şi lărgirea căilor de acces la patrimoniul cultural al umanităţii. Integrarea tehnologiilor multimedia cu cele ale comunicaţiilor este pe cale să determine, pe lângă creşterea cantităţii de informaţie disponibilă şi a vitezei de circulaţie a acesteia, **globalizarea şi democratizarea accesului la patrimoniul cultural al umanităţii.**

Noţiunea clasică de muzeu capătă noi valenţe pe două căi: informatizarea activităţilor calsice ale muzeelor (evidenţa patrimoniului, asistarea circulaţiei informaţiilor culturale) şi lărgirea posibilităţilor de a oferi servicii culturale (mijloace de informare şi instruire bazate pe tehnologii noi, accesul de la distanţă la instrumentele clasice şi noile servicii).

Noile tipuri de servicii culturale oferite de muzeele la ale căror facilităţi tradiţionale s-a adăugat tehnologia informaţiei se materializează prin:

- apariţia unor discuri optice (CD-ROM) conţinând aplicaţii informatice multimedia interactive, cu avantajele accesului nemijlocit şi al unei calităţi mai bune a materialului grafic şi dezavantajul unicităţii subiectului;
- apariţia aplicaţiilor informatice multimedia interactive, accesibile în reţele de date, cu avantajele accesului la un număr nelimitat de subiecte, al descoperirii permanente de noutăţi şi dezavantajul unui timp de acces mai mare.

Amândouă modurile prezintă informaţie sub formă de imagine, text, sunet, imagine în mişcare (animaţie sau film video), organizată sub forma unei structuri hypermedia. Parcurgerea conţinutului aplicaţiei nu se mai face obligatoriu în mod secvenţial (ca la o carte sau ca la un film), ci într-un mod pe care îl alege utilizatorul, potrivit propriului său interes. Aceste două forme pe care le prezintă sistemele informaţionale din domeniul muzeal sunt în mare măsură complementare, primul pas putându-l constitui informarea mai generală din reţelele de date, detaliată ulterior prin utilizarea discurilor optice dedicate unor subiecte particulare.

ITC - promotor al aplicaţiilor interactive multimedia

Institutul pentru Tehnică de Calcul a fost înfiinţat în anul 1968. Profilul său de activitate este cel al cercetării şi aplicaţiilor în domeniul tehnologiei informaţiei. Institutul deţine competenţă şi experienţă în domeniile reţelelor eterogene de calculatoare, fiind şi furnizor de servicii Internet la nivel naţional, precum şi în domeniul aplicaţiilor interactive multimedia, **în anul 1995 oferind pe piaţă primul CD-ROM realizat în România.**

ITC manifestă un deosebit interes faţă de aplicaţiile tehnologiei informaţiei care au ca obiect patrimoniul cultural naţional. Dorinţa de implicare în realizarea accesului multimedia la patrimoniul cultural este bazată pe competenţa tehnică şi pe experienţa în domeniu. De asemenea, sunt disponibile în bună măsură mijloacele tehnice necesare dezvoltării unor astfel de proiecte.

ITC a încheiat de curând o convenţie de colaborare în domeniu cu Ministerul Culturii şi cu firma IBM. De asemenea, **sunt în curs contacte cu coordonatorii proiectului muzeului electronic din cadrul iniţiativei societăţii informaţionale a G7** şi cu participanţii la proiecte similare desfăşurate în cooperare în cadrul unor programe ale Comunităţii Europene (ACTS, Copernicus).

În prezent, ITC a iniţiat colaborări cu numeroase alte instituţii în vederea editării unor CD-ROM, dintre care se pot aminti: "Pictura murală moldovenească în secolele XV-XVI", serie al cărei subiect îl constituie colecţiile Muzeului Naţional de Artă al României, colecţiile Muzeului Civilizaţiei Populare Tradiţionale ASTRA din Sibiu şi Muzeului Ţăranului Român; "Discover Romania", în colaborare cu Fundaţia Culturală Română şi altele. De asemenea, se asigură proiectarea, realizarea şi oferirea accesului public pe serverul ITC pentru aplicaţii Internet.

Sistemul informatic geografic (GIS) - realizat de ITC în colaborare cu DMASI - pentru recenzarea şi urmărirea stării monumentelor arheologice asigură cartografierea şi înregistrarea datelor despre monumentele şi siturile arheologice, urmărindu-se permanent evoluţia stării lor în timp, oferind arheologilor un instrument de lucru pentru evaluarea cercetărilor în domeniu.

Tot în domeniul informatizării activităţilor muzeistice clasice poate fi inclus şi sistemul de evidenţă a patrimoniului muzeal, realizat în colaborare cu Muzeul de Istorie a Municipiului Bucureşti.

Prin această enunţare a activităţilor institutului adresate domeniului culturii am intenţionat să demonstrăm o anume tenaciatate a noastră în a aborda un domeniu de aplicaţii destul de diferit de zonele de activitate mai frecvente şi deja devenite clasice ale informaticii. Apariţia unor instrumente care nu au fost uzuale până acum induce destule asperităţi şi trebuie spus că interesul cel mai mare şi implicit sprijinul au venit din partea Ministerului Cercetării şi Tehnologiei. De altfel, sprijinul MCT poate fi confirmat şi de alte institute din domeniu, care au avut, de asemenea, preocupări referitoare la accesul la patrimoniul cultural, dacă ar fi să menţionăm doar pe colegii noştri din Institutul de Cercetări pentru Informatică, autori ai unor aplicaţii multimedia interactive rezidente în Internet, în cadrul unor programe de cercetare europene. De asemenea, spre marea noastră satisfacţie, prudenţa sau chiar neîncrederea unor personalităţi culturale de mare valoare au încetat să se manifeste la scurt timp după ce au luat contact cu mediul.

Dublul impact al conceptelor societăţii informaţionale globale asupra accesului la patrimoniul cul-

tural constă în posibilitatea de a cunoaşte mai bine valorile culturale universale şi în acelaşi timp, în posibilitatea de integrare a valorilor culturale naţionale în circuitul universal.

Progresele tehnologiei permit accesul la informaţie din ce în ce mai multă, cu efort din ce în ce mai scăzut. Cu toate acestea, trebuie păstrat echilibrul dintre speranţele pe care le oferă tehnologia şi caracteristicile fundamental umane, căci înţelepciunea nu vine doar din cantitatea de informaţie şi noutatea ei, ci mai ales din momentele de adâncă şi calmă reflecţie. Dacă un locuitor al lumii a treia are şanse minime de a putea vedea vreodată cu ochii săi unul din marile muzee ale lumii, parcă totuşi şansele de a avea acces la un calculator personal echipat cu un lector de CD-ROM sau chiar conectat la Internet sunt ceva mai mari. Fie chiar şi un mic spor de şanse nu este de neglijat.

La toată analiza făcută, trebuie adăugat argumentul de bun simţ **al necesităţii de aliniere la infrastructurile, procedurile, standardele utilizate care au tendinţa de a deveni dominante,** cu alte cuvinte de a fi "în rând cu lumea". Tehnologia Informaţiei din România a fost, de cele mai multe ori, "în rând cu lumea", diferenţele situându-se în zona primilor paşi spre informatizare, când s-au sărit unele etape, şi în perioadele mai apropiate, când unele diferenţe forţate în structura parcului de echipamente au condus la vizibile decalaje. **Societatea informaţională globală este ca o nouă aliniere la startul unei curse,** conceptele specifice, în special raportul dintre efortul investit şi efectele obţinute, permiţând o parţială, desigur, egalizare a şanselor. România este încă departe de nivelul necesar de dotare şi răspândire a cunoştinţelor, dar pregătirea societăţii informaţionale de mâine este posibilă cu o voinţă politică, nu doar exprimată, ci şi manifestată.

Este timpul ca proiecte cum ar fi muzeul electronic, Internet-ul ca al doilea telefon, teleînvăţământul , despre care vorbim deja de o bună bucată de vreme, să înceapă să fie realizate.

Optimismul nostru nu se bazează pe anticiparea unei invenţii sau a unei descoperiri. Găsirea unui remediu pentru cancer sau SIDA, inventarea unei maşini care să cureţe într-un mod eficient şi rapid aerul şi apa planetei - sunt vise care pot să devină realitate. **Informaţia numerică (digitală) nu trebuie inventată, ea există şi devine din ce în ce mai răspândită. Nu trebuie decât să folosim instrumente (hardware şi software) care deja există.**

ing. Grigore Popescu,
director general al Institutului pentru Tehnică de Calcul, Bucureşti

Curs intensiv

CONTROL PREDICTIV BAZAT PE MODELARE

În organizarea Grupului de Lucru CIDIC şi cu sponsorizare de către Comisia Europeană, în zilele de 10 - 11 martie a.c. va avea loc la Dresden, Germania, cursul intensiv de instruire **Model Based Predictive Control** (MBPC), găzduit de **Academie für Wirtschaft und Verwaltung,** Dresden.

În timp de numai două zile, cursul îşi propune să ofere participanţilor o perspectivă aprofundată asupra Controlului Predictiv Bazat pe Modelare, incluzând consideraţii teoretice, algoritmi, aplicaţii. Cursanţii vor dobândi, de asemenea, experienţă nemijlocită privind utilizarea software-lui de proiectare şi simulare, precum şi practică inginerească în domeniul controlului uzinelor-pilot reale.

Cursul se adresează inginerilor proiectanţi şi oamenilor de ştiinţă, îndeosebi acelora implicaţi / responsabili în creşterea productivităţij şi calităţii proceselor şi sistemelor.

Pentru informaţii suplimentare, doritorii se pot adaresa la: **ACT GmbH, Buro Brussel, Attň. H.H. Eder, Madeliefjeslaan 13, B3080 Tervuren.**

Alinierea la standardele europene

TEHNOLOGIA FORAJELOR PENTRU APE MINERALE

Cercetările hidrogeologice din ultimele decenii și sistematizarea rezultatelor obținute au dovedit că subsolul și solul României conțin o bogată zestre de "substanțe minerale terapeutice". În această categorie sunt incluse: apele minerale și termominerale, apele și nămolurile din unele lacuri, gazele sau alte substanțe situate în interiorul sau la suprafața scoarței terestre, care au sau pot avea utilizări în scopuri balneare fie direct, fie în urma prelucrării sau valorificării alimentare prin îmbuteliere.

Astăzi se consideră, în consens, că toate activitățile privind substanțele menționate și anume: de cercetare, de exploatare și valorificare rațională, de protecție și conservare, în conformitate cu Strategia României de aderare la Uniunea Europeană, trebuie să se alinieze la cerințele normelor europene. În acest sens, Guvernul României a emis Hotărârea de Guvern nr. 1176/1996, prin care a aprobat Normele tehnice de expoatare, valorificare și comercializare a apelor minerale de consum alimentar.

Captarea apelor minerale prin sonde a apărut în al optulea deceniu al secolului trecut, însă nu în scopul de a înlocui captările directe, ci din dorința ca, pe lângă debitele izvoarelor naturale, să se asigure preluarea în exploatare a întregii cantități de ape optim de extras.

Ca probleme esențiale apărute în executarea sondelor de exploatare a apelor minerale carbogazoase sunt: investigarea corectă a găurii de sondă, alegerea cea mai corespunzătoare a filtrelor, folosirea materialelor de tubaj inerte față de acțiunea combinată a apei minerale și cimentarea corespunzătoare a sondelor.

Zăcământul Roșu, Vatra Dornei
*Foto: **Oprea Popescu**, RAMIN*

Prin accesul la roadele tehnologiilor moderne pe plan mondial, după 1989, îmbinate cu realizările cercetării românești, astăzi se poate afirma că în domeniul specific al cercetării, expoatării, valorificării și protecției apelor minerale, România este foarte aproape de alinierea la normele europene.

Astfel, în 1995, Regia Autonomă a Apelor Minerale din România, împuternicită de Executivul țării, prin H.G. 1035/1990, ca administrator al fondului hidromineral al țării și S.C. FORADEX SA București, ca executant, au realizat și pus în funcțiune **Sonda F.2 Roșu - Vatra Dornei**, prima la care s-au aplicat cele mai moderne tehnologii de foraj și în exclusivitate materiale inerte față de apa minerală, folosite la tubajul și cimentarea coloanelor.

Prin accesul la tehnologia modernă, cum s-a menționat anterior, a fost posibil ca la execuția sondei să se reducă diametrele de săpare, de tubaj, precum și dimensiunile sistemului de pompare.

Astfel, construcția sondei este:

0 - 20 m - coloană Φ 9 5 / 8 in, cimentată în două trepte, prima în baie de pastă de ciment, de la talpă la zi, în spațiul inelar;

0 - 122 m - coloană de exploatare Φ 6 5/8 in, cimentată pe intervalul 25-0 m, cu 25 m de filtre.

Pentru a ne conforma cerințelor cuprinse în normele europene, coloana de exploatare este din oțel inoxidabil, austenitic, iar filtrele, adaptate la litologia zonei, sunt cu fantă continuă, cu secțiune trapezoidală, integral din oțel inoxidabil, austenitic. Acest filtru - trebuie subliniat - este rodul multor ani de cercetare în cadrul firmei executante, S.C. FORADEX SA.

Ansamblul dispozitivului de extracție este format din pompă submersibilă, intergal din oțel inox austenitic, cu Φ max. 4 in și un debit Q = 3 l/s la h=40 m, coloană de pompare din polietilenă avizată sanitar și cap de exploatare, integral din oțel inox austenitic.

Prin reducerea diametrelor de săpare și tubaj s-a reușit atât o îmbinare armonioasă a obiectivelor de explorare-exploatare printr-o singură sondă, cât și reducerea costurilor de execuție cu cca. 41%.

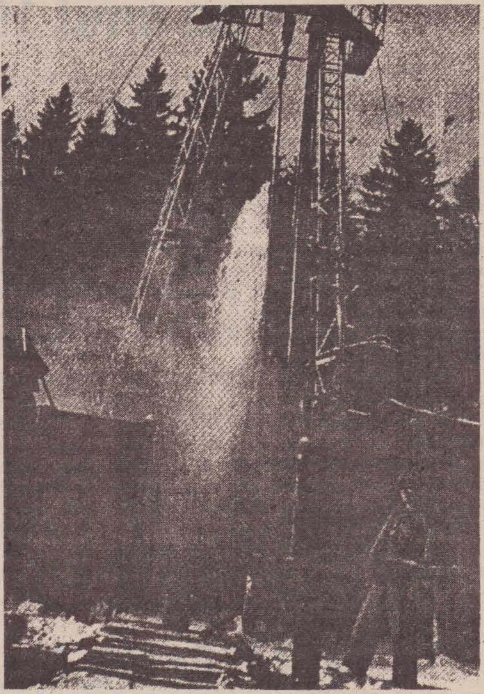

Sonda F2, Zăcământul Roșu, Vatra Dornei

Datorită folosirii unui fluid de foraj ușor (forex), la săparea stratelor din acoperișul acviferului hodromineral și a apei potabile ca fluid de foraj la traversarea stratelor hidrominerale, favorizați și de litologie, s-a reușit reducerea orelor de spălare la 10% din timpul necesar acestei operații în tehnologiile convenționale de foraj hidrogeologic.

În final, aș dori să menționez că deziderații Regiei Autonome a Apelor Minerale din România este ca până la finele anului 1998, toate sursele de ape minerale din patrimoniul regiei să fie recondiționate sau înlocuite, astfel încât să corespundă exigențelor normelor interne, aliniate deplin la cele internaționale.

ing. Radu Hornianschi,
director RAMIN

Conferința internațională

COMPOSITE CONSTRUCTION, CONVENTIONAL AND INNOVATIVE

Innsbruck, AUSTRIA, 16 - 18 septembrie a.c.

Mulțumind organizatorilor pentru amabilitatea de a ne trimite invitația și programul acestei ample manifestări internaționale (pe care doritorii le pot consulta la sediul AGIR), vă facem cunoscut că este vorba despre **prima conferință internațională susținută de către șapte dintre cele mai importante asociații internaționale în domeniul ingineriei civile**, și anume:

IABSE - International Association for Bridge and Structural Engineering;
CEB - Comité Euro-International du Béton;
CIB - Conseil International du Bâtiment pour l'Etude et la Documentation;
ECCS - European Convention for Constructional Steelwork;
FIP - Fédération Internationale de la Précontrainte;
RILEM - Réunion Internationale des Laboratoires d'Essais et de Recherches sur les Matériaux et les Constructions;
ASCCS - Association for International Cooperation and Research in Steel-Concrete Composite Structures.

Pentru macro-lumea structurilor, ca și pentru micro-lumea biomecanicii și a celorlalte "nano-tehnologii", viitorul stă în utilizarea combinată a materialelor, care permite proiectantului să exploateze proprietățile avantajoase ale fiecăruia dintre ele. Tocmai acesta este obiectivul principal al Conferinței: să demonstreze cum **ingineria novatoare** poate combina materiale atât de diferite ca oțelul, betonul, lemnul, sticla, alte produse avansate, pentru a crea structuri noi, reușite din punct de vedere tehnic și economic.

Noile cunoștințe acumulate de prestigioasele asociații în domeniile materialelor, siguranței și proiectării vor fi ilustrate pe exemple din construcții de clădiri, lucrări de infrastructură, poduri. Expoziții axate pe unele proiecte de anvergură, pe aplicații ale noilor materiale de construcții, ca și numeroase vizite cu caracter tehnic vor completa programul conferinței.

Pentru informații suplimentare privind programul și condițiile de participare, vă puteți adresa Comitetului de organizare: **"Composite Construction", c/o IABSE, ETH - Hönggerberg, CH - 8093 Zürich, Switzerland.**

Al. M.

Gunoiul inteligent

Sub auspiciile Primăriei Generale a Municipiului București, la 5 februarie a.c. s-a desfășurat cea de a 5-a reuniune din cadrul campaniei **"Gunoiul inteligent"**, susținută de **Rețeaua de orașe AFDESO** (Administrarea Fluxului Deșeurilor Solide Orășenești). Pe lângă reprezentanții PGMB, ai primăriilor de sectoare și ai consiliilor acestora, la reuniune au participat reprezentanți ai unor societăți de salubrizare, ai unor agenți economici, ONG-uri de profil, institute de cercetare și de învățământ superior, numeroși ziariști.

Programul reuniunii a cuprins o secțiune de expuneri pe tematica activităților de colectare, reciclare și depozitare a gunoiului, precum și o vizită la SC NEFERAL SA, cu prezentarea unor instalații moderne de reciclare, total ecologice, cu care s-a dotat recent cunoscuta întreprindere. Moderatorul manifestării a fost dl **Adrian Relicovschi**, din partea lui **"Gestionnaires Sans Frontières - România"**.

În absența primarului general interimar al MB, dl **Viorel Lis**, care, conform programului anunțat, ar fi trebuit să prezinte **"Situația de salubrizare a Municipiului București"**, un salut de deschidere, adresat de către dl **Paul Popovăț**, viceprimar general al Capitalei, a însuflețit spiritele participanților. Întru "antrenarea societății civile, a tuturora", spre soluționarea acestei cauze majore. Fără putința de a însufleți, însă, și sistemul de încălzire din incinta PGMB, care - vorba domniei sale - "nu dă semne că devine inteligent".

Câteva precizări în legătură cu demersurile PGMB în direcția salubrizării, a sortării, refolosirii și depozitării gunoiului, a asigurării surselor de finanțare etc., a făcut dl **Victor Stanciu**, director în PMGB. Inclusiv precizarea că aceste servicii au fost atribuite unui prestator unic, **RER - RWE Entsorgung România SRL**, societate aflată în curs de perfectare a formalităților de înscriere la Registrul Comerțului. Precum și precizarea că plata de către beneficiarii-clienți se va efectua nu pe bază de contract, ci sub formă de taxe, "în funcție de calitatea prestației" (?!)

Am renunțat să cerem cuvenitele lămuriri, pentru simplul motiv că fericita firmă "câștigătoare" (deși atribuirea nu s-a făcut prin licitație) nici măcar nu a găsit de cuviință să-și trimită un reprezentant spre dialog. Sau măcar pentru susținerea punctului trei al secțiunii de expuneri, **"Prezentarea activităților de salubrizare în Municipiul București"**, la care s-a obligat, probabil, prin acceptarea înscrierii lui în program.

Din fericire, această regretabilă carență a fost suplinită de interesanta intervenție ad-hoc a dlui **Rudolf Motsch**, reprezentantul companiei OTTO, furnizoare a echipamentului pentru RER-RWE. Care, asigurându-ne că **"nu o să mai aveți gunoi pe stradă"**, ne-a prezentat succint și convingător tehnologia și sistemul de operare "All in one", principalele lui carateristici și avantaje.

Nu la fel de succinte, dar bogate în informație de specialitate au fost celelalte referate înscrise în programul primei părți a reuniunii, dintre care amintim: Prezentarea "Rețelei de orașe AFDESO" și a campaniei educaționale "Gunoiul inteligent" (**Madeleine Iorga**, Gestionnaires Sans Frontières România); Reciclarea și valorificarea deșeurilor urbane (**Nicoleta Gheracopol**, ECOSAL); Depozitul ecologic de deșeuri de la Ovidiu - Constanța (**Mircea Mateescu**, SATER PARACHINI România) și altele.

Discuțiile care au urmat au răspuns multora dintre neclaritățile ori îndoielile auditoriului eterogen. Mai puțin unei întrebări cu adevărat esențiale, pe care nu numai PGMB, ci întreaga noastră tranziție - acest capitalism incipient, fără capital - a amânat-o dăunător și al naibii de costisitor pe termen lung: **ce facem, totuși, cu rezultatele propriilor noastre cercetări și proiectări în domeniu ?**

Despre partea a doua a reuniunii - vizita la NEFERAL - vă propunem un articol separat, datorită dimensiunilor noi pe care le aduc subiectului în discuție modernizarea și preocupările de perspectivă de care am luat cunoștință aici. Și care a fost o reușită deplină, chair o surpriză pentru acei dintre noi care nu am vizitat de curând NEFERAL-ul.

Alexandru Mărculescu

Concursul PREMIILOR AGIR pe anul 1996

După cum se cunoaşte, Asociaţia Generală a Inginerilor din România (AGIR) acordă anual **"Premiul AGIR"** pe secţiuni de specialitate, pentru cele mai valoroase lucrări inginereşti. Aceste premii sunt acordate în cadru festiv, la data de 14 septembrie, de **"Ziua inginerului"**, în prezenţa personalităţilor inginereşti din Academia Română, ministere, universităţi tehnice, regii autonome, societăţi de cercetare, proiectare şi producţie, cu participarea reprezentanţilor mass-media.

Premiile AGIR se acordă persoanelor sau instituţiilor pentru lucrări fizice deosebite sau pentru lucrări de înalt nivel tehnico-ştiinţific, publicate în volum.

În conformitate cu Regulamentul de acordare a premiilor AGIR, este necesar ca propunerile să fie trimise la AGIR, unde vor fi analizate în comisiile noastre de specialitate şi se vor stabili premiile.

În cazul lucrărilor fizice deosebite - potrivit regulamentului sus-menţionat - participanţii la concurs vor prezenta un dosar al fiecărei lucrări, ce va cuprinde:

- nota de recomandare din partea instituţiei realizatoare, în care se vor preciza obiectivul lucrării, caracterul de noutate, efectele tehnice şi economice obţinute;
- documentaţia tehnică reprezentativă;
- atestarea - din partea societăţilor comerciale sau regiilor autonome beneficiare - de intrare în funcţiune sau producţie de serie în anul 1996, precum şi rezultatele tehnice şi economiile obţinute.

În cazul lucrărilor tehnico-ştiinţifice deosebite, publicate în volum în anul 1996 - potrivit aceluiaşi regulament - participanţii la concurs vor prezenta un exemplar al lucrării, însoţit de trei recomandări din partea unor instituţii sau personalităţi inginereşti care utilizează lucrarea, cu precizarea valorii ştiinţifice, aplicabilităţii şi efectelor economice potenţiale.

Pentru concursul premiilor AGIR pe anul 1996, dosarele propunerilor trebuie să ajungă la AGIR până la data de **1 mai a.c.** prin ministerele coordonatoare sau direct la secretariatul AGIR. Este de dorit ca lucrările să fie prezentate prin ministere, pentru a beneficia de recomandarea acestora. Conducerile ministerelor au fost încunoştinţate despre Concursul premiilor AGIR, prin adresa nr. 87 din 5 februarie 1997.

PREMIILE AGIR

Grupuri motopompă pentru servicii la sonde

Lucrare distinsă cu Premiul AGIR pe anul 1995, la secţiunea "Ingineria construcţiilor de maşini"

Grupurile motopompă pentru servicii la sonde, realizate la SC UPETROM - 1 MAI SA, Ploieşti, autori ing. **Cristian Teodorescu**, ing. **Mircea Dumitrescu** şi ing. **T. Georgescu**, reprezintă un produs cu performanţe ridicate, cu posibilităţi de livrare la export, concomitent cu dotarea corespunzătoare a schelelor petroliere din România. Acest nou produs, ale cărui desen şi model industrial sunt protejate prin Certificatul de înregistrare la OSIM nr. 000610, înlocuieşte grupurile existente, în condiţiile unui cost mult mai mic.

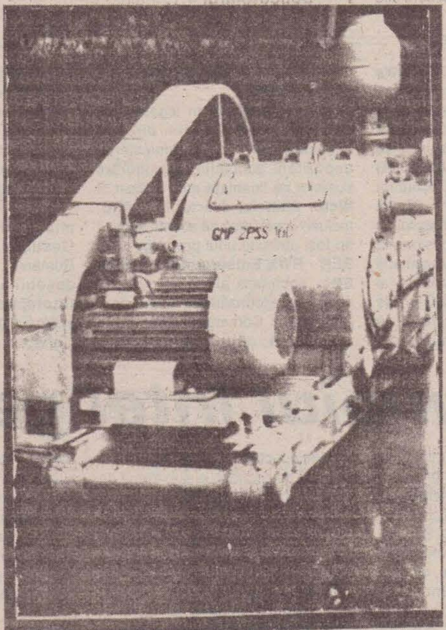

Astfel, prin introducerea în fabricaţie a grupurilor motopompă propuse, la nivelul anului 1995 s-au realizat economii la preţul de cost de cca. 21,8 milioane lei, faţă de cele care erau în fabricaţie. La producţia estimată, de circa 20 bucăţi pe an, rezultă economii anuale de aproximativ 436 milioane lei.

Destinaţie

Grupurile motopompă pentru servicii la sonde, acţionate de motoare electrice, sunt destinate pompării apei, produselor petroliere sau fluidelor speciale, în cadrul operaţiilor de foraj, investiţii sau reparaţii la sonde, tratamente la sonde în producţie, putând realiza debite de 14 l/s şi presiuni până la 160 atm.

Grupurile sunt livrate cu motoare electrice cu puteri de 55, 75, 90 şi 160 kW.

Particularităţi constructive

Grupurile motopompă se compun dintr-un motor electric sau termic diferit pentru fiecare grup în parte, o transmisie prin curele şi o pompă pentru servicii la sondă.

Motorul electric şi pompa se montează împreună pe o sanie grup comună. Această sanie grup este demontabilă, la cererea beneficiarului, putând fi livrată doar pompa sau întregul grup motopompă.

Construcţia şi execuţia acestor grupuri conferă un înalt grad de eficacitate, siguranţă în exploatare, întreţinere simplă şi gabarit redus.

Dintre factorii care contribuie la realizarea acestor performanţe se pot enumera:

- constructia sudată ce permite realizarea unui gabarit redus şi o formă geometrică perfect adaptată scopului;
- turaţia ridicată a arborelui cotit şi montajul ambielajului pe rulmenţi, care asigură o funcţionare silenţioasă, piesele componente având dimensiuni reduse;
- forma constructivă a presetupelor, ce asigură o etanşeitate şi anduranţă sporite ale plungerelor, efectuând o izolare bună a mecanismului motor;
- eficacitatea etanşării în condiţii severe, care garantează o funcţionare fără pierderi de fluide şi cu lucrări minime de întreţinere.

Michael Hammer şi **James Champy** au scris această carte de proiectare referitoare la cel mai important subiect care preocupă astăzi cercurile de afaceri din America: reengineering - reproiectare radicală a proceselor, organizării şi mentalităţii de întreprindere.

Cartea **"Reproiectarea întreprinderii"** oferă o viziune total nouă asupra modului cum trebuie să fie organizate şi conduse întreprinderile, dacă vor să reuşească şi chiar numai să supravieţuiască în viitor. Pentru că, aşa cum spun cei doi autori, "Problema lumii de afaceri americane este că ea intră în secolul XXI cu întreprinderi proiectate în secolul XIX". Reengineering nu caută să îmbunătăţească activitatea întreprinderilor prin perfecţionări treptate. Obiectivul acţiunii de reengineering este un salt cantitativ în performanţe - îmbunătăţiri de 100 de procente şi chiar de mai multe ori, care se pot obţine prin procese şi structuri cu totul noi.

Reengineering-ul (Reproiectarea) întreprinderii

de Michael Hammer şi James Champy

Lucrătorii şi managerii de azi sunt prizonierii unor teorii învechite asupra organizării muncii, teorii care datează de la începuturile revoluţiei industriale (diviziunea muncii, necesitatea controalelor meticuloase, ierarhia managerială) şi care nu mai sunt valabile într-o lume de competiţie globală şi schimbare neîntreruptă.

În viziunea lor, autorii introduc noţiunea de orientare spre procese, concentrarea asupra activităţilor care creează valoare pentru client şi regândirea lor de la început până la sfârşit.

Cartea nu conţine numai idei, ci prezintă şi metodele care au permis unor mari companii să se reinventeze. Se prezintă o imagine a întreprinderii reproiectate şi o hartă a traseului pe care trebuie să-l urmeze întreprinderile pentru a ajunge în acest punct.

Cartea este un ghid autorizat pentru crearea noului gen de întreprindere, adecvat noii lumi de afaceri şi este deosebit de utilă în acţiunea de reproiectare a întreprinderilor cu o organizare optimă a activităţii, corespunzătoare rigorilor externe.

Ea a fost tradusă în 14 limbi şi a devenit un bestseller în toată lumea.

Scrisă într-un stil limpede, uşor de citit, o recomand pentru a fi studiată de cât mai mulţi ingineri, indiferent dacă sunt directori generali, şefi de servicii sau cadre de specialitate.

dr.ing. Mihai Mihăiţă

Noi intrări în Biblioteca AGIR

SC Ştiinţă & Tehnică SA - Bucureşti, prin amabilitatea directorului său general, dl ing. **Ioan Albescu,** a donat bibliotecii AGIR trei dintre cele mai recente şi interesante apariţii sub egida prestigioasei embleme ST, pentru care îi mulţumim şi pe această cale. Aceste volume sunt:

- **Supervizarea** - autori **Mike Savedra** şi **John Hawthorn** - o traducere bine venită în sprijinul tuturor supervizorilor de profesie care doresc să-şi aducă la zi cunoştinţele, precum şi pentru toţi cei care vor să-şi lărgească orizontul profesional. Lucrarea constituie totodată o serioasă bază teoretică şi practică în susţinera unor cursuri introductive şi avansate de management, ea cuprinzând principiile fundamentale ale supervizării: cum să conduci, să motivezi şi să disciplinezi oamenii; cum să planifici, să organizezi şi să distribui sarcini; cum să transmiţi informaţii de orice fel. Sunt oferite exemple din lumea afacerilor, a industriei, a educaţiei şi din sfera politicului, cititorul beneficiind astfel de bogata experienţă în domeniu a autorilor, care predau în momentul de faţă la Guildford College of Technology.

Cartea, apărută în 1996, cu sprijinul BRD, conţine 208 pagini structurate în nouă capitole, plus secţiunea finală cu răspunsurile la exerciţiile propuse.

- **Comunicarea** - autor **Nicki Stanton** - tot o traducere realizată cu sprijinul BRD, tratează toate problemele legate de pocesul complex al comunicării: comunicarea verbală sau nonverbală, comunicare în grup sau vizuală, interviu pentru angajare, prezidarea şedinţelor, redactarea scrisorilor de afaceri şi a rapoartelor, citirea rapidă etc. Pentru cei ce întreţin relaţii de afaceri cu firme străine în limba engleză, lucrarea cuprinde câteva capitole speciale şi anexe practice pentru evitarea unor "capcane" lexicale şi gramaticale, a unor - frecvente, din păcate - greşeli de exprimare şi de ortografie.

Comunicarea nu este numai un îndreptar complet asupra subiectului pe care îl tratează, ci şi un veritabil manual de instruire, cu exerciţii şi răspunsuri la probleme dintre cele mai dificile.

- **Întâlniri cereşti. Originea haosului şi a stabilităţii**, autori **Philip Holmes** şi **Florin Diacu,** relatează câteva evenimente istorice din dezvoltarea mecanicii cereşti şi a teoriei sistemelor dinamice, dar totodată îşi propune să analizeze ideile şi metodele matematice pe care ni le-au lăsat iluştrii pionieri în aceste domenii, pe baza cărora autorii, cum singuri mărturisesc, au clădit mult mai modestele lor contribuţii. Dar care contribuţii se ridică la rangul de veritabilă teorie matematică, prezentată pe înţelesul unei largi palete de cititori.

Al.M.

Modernizarea TAROM

În ultimii ani, Compania de Transporturi Aeriene Române - TAROM - desfăşoară o intensă activitate pentru modernizarea şi creşterea rentabilităţii flotei şi infrastructurii aeroporturilor româneşti.

Aşa cum afirma recent ministrul transporturilor, dl **Traian Băsescu,** Executivul a semnat scrisoarea de garanţie către compania aeriană BOEING, cu privire la începerea derulării contractului de achiziţionare a opt aparate de zbor long curier de mare capacitate, din seria Boeing 737-700 şi 737-800, operaţiune ce se va finaliza în anii 1998 - 1999. De asemenea, consecventă strategiei adoptate, TAROM a decis înlocuirea vechilor avioane tip AN-24 cu aparatele de zbor mediu curier, tip ATR 42-300.

Procesul de modernizare a demarat prin închirierea, într-o primă etapă, de la "Aero International" - Toulouse - uzina unde se construiesc aceste avioane - a două aparate de zbor ATR, pentru efectuarea zborurilor interne pe ruta Bucureşti - Timişoara - Bucureşti, precum şi experimental, pe unele curse regionale, începutul fiind făcut pe direcţiile de zbor Bucureşti - Budapesta - Bucureşti. TAROM va dezvolta cooperarea cu partenerii francezi şi pentru achiziţionarea unor avioane din cea mai recentă generaţie, ATR 42-500, într-un ritm de dotare de două-trei aparate pe an.

Înlocuirea treptată a acestei flote, formată din avioanele AN-24, pentru cursele interne, s-a impus, pe de o parte, datorită necesităţii creşterii şi garanţiei zborurilor, iar pe de altă parte, reducerii consumurilor de carburanţi, care în cazul noilor tipuri - ATR - se situează la un nivel de 370 l carburant pe oră, de trei ori mai puţin decât consumurile pe care le înregistrează în prezent avioanele AN-24.

Reducerea costurilor de exploatare, obiectiv major al companiei TAROM, s-a orientat cu precădere spre cel mai important capitol de cheltuieli - carburanţii - lucru ce nu poate fi obţinut decât prin creşterea eficientizării instalaţiilor şi sistemelor de alimentare cu carburanţi a aeronavelor. Iată de ce un proiect care datează de mai bine de trei ani a fost recent materializat prin încheierea unui contract de asociere între reprezentanţii companiilor TAROM, directorul general **Dan Vulcan** şi **Air British Petroleum,** directorul executiv **Ralph Alexander,** pentru constituirea societăţii mixte **"Romanian Fuelling Services",** unitate specializată în alimentarea cu carburanţi a aeronavelor aflate în trafic intern şi internaţional, pe aeroporturile din ţară.

Prima etapă a investiţiei, ce vizează Aeroportul Internaţional Otopeni, are ca obiectiv construirea unităţii de alimentare cu carburanţi - depozitare, pompare, transportul cu autocisterne specializate de mare capacitate la aeronave şi transvazarea în rezervoarele acestora. Lucrările vor fi finalizate în trim. IV 1997, iar finanţarea asigurată de Air BP se ridică la 8 milioane USD; acţiunile în cadrul noii companii RFS sunt împărţite în mod egal între cei doi parteneri.

Operaţiunile vor fi susţinute de Air BP, astfel încât acestea să atingă standardele internaţionale realizate de industria de transporturi aeriene. Noile unităţi din Bucureşti - Otopeni şi ulterior Băneasa, Timişoara, Constanţa, Arad ş.a., vor deservi noua flotă de aeronave a TAROM şi vor completa echipamentele aeroportuare existente în România. De asemenea, ele vor reprezenta încă o dovadă a strategiei Companiei AIR BP de extindere a reţelei sale de servicii, constituită din 1200 de clienţi în 75 de ţări ale lumii, la cel mai înalt nivel calitativ internaţional.

Societatea mixtă româno-britanică are drept scop introducerea de noi echipamente şi instalaţii moderne şi extrem de performante, obţinerea unor însemnate beneficii ce vor fi împărţite în mod egal între TAROM şi AIR BP, eliminarea monopolului de alimentare a aeronavelor, deţinut în prezent de **Romarc,** precum şi creşterea considerabilă a infrastructurii aeroportuare din ţara noastră.

La ceremonia semnării acordului, ce a avut loc la World Trade Center, au participat ambasadorul Marii Britanii la Bucureşti, E.S. **Cristopher Donald Crabbie,** ministrul român al transporturilor, dl **Traian Băsescu,** alte personalităţi oficiale reprezentând TAROM şi British Petroleum, care în scurtele alocuţiuni rostite au subliniat rolul şi importanţa acţiunilor de parteneriat între firmele britanice şi cele româneşti în sprijinirea procesului de reformă din ţara noastră, necesitatea realizării unei infrastructuri aviatice solide în România, precum şi schimbarea imaginii pe care o oferă oamenilor de afaceri sau turiştilor, datorată amplelor acţiuni de modernizare la care este supusă în prezent principala poartă aeriană a ţării, Aeroportul Internaţional Otopeni.

ing. Ion Rozanide

RIDENDO...

ROM-MURPHOLOGIE

Teorema noninterdicţiei. TOTUL ESTE PERMIS.

Demonstraţie. Unde nu există lege, totul este nelegal, dar şi permis în acelaşi timp. Unde există lege, lucrurile nemenţionate expres de ea sunt de la sine permise; cele menţionate sunt tot permise, cu condiţia acceptării unor "tarife" sau "penalizări" prevăzute. Q.E.D.

Corolarul 1. Infractorul este un simplu voluntar: o persoană care acceptă tariful pentru săvârşirea lucrurilor permise condiţionat de lege.

Consecinţă. Numărul infractorilor creşte direct proporţional cu cel al legilor.

Corolarul 2. Legile sintetizează obiceiurile unei epoci.

Subcorolarul 2.1. Orice obicei larg răspândit, atunci când devine majoritar, are şansa de a se ridica la rangul de lege, din considerente de democraţie.

Subcorolarul 2.2. În perioadele de schimbare radicală a obiceiurilor, legile se mai moştenesc o vreme, până la cristalizarea noii majorităţi.

Corolarul 3. Legislaţia este un edificiu social cu taxe speciale de ieşire. Cine nu-şi permite luxul să le plătească, rămâne înăuntru.

Corolarul 4. Legile sunt ca sarea în bucate. Toţi ar vrea să le mănânce, dar unora le fac prea rău şi se văd nevoiţi să se abţină.

Postulatul legiuit - zidăritului. ASEMENEA CĂRĂMIZILOR UNUI ZID, LEGILE SE SPRIJINĂ TOATE UNELE DE ALTELE.

Corolarul 1. Cei mai iscusiţi legiuitori ai lumii au fost în prealabil zidari.

Observaţie. Există şi excepţii, tocmai pentru a confirma regula.

Corolarul 2. Numărul zidarilor care practică meseria de bază scade proporţional cu creşterea producţiei mondiale de legi.

Corolarul 3. Nu poate fi abrogată o singură lege o dată.

Observaţie. Contraexemple există, dar ele au avut întotdeauna consecinţe nefaste.

Subcorolarul 3.1. Înlocuirea unui sistem legislativ se face prin metoda demolării - reclădirii.

Observaţie. În caz contrar se aplică de la sine principiile prăbuşirii, reacţiei în lanţ, dominoului etc.

Corolarul 4. Nu se poate implementa o singură lege o dată.

Subcorolarul 4.1. Înainte de punerea lor în zidărie, legile trebuie grupate în baloturi, numite "pachete".

Corolarul 5. Avizul C.T.C. al unei legi se eliberează prin prisma zidului în ansamblu.

Observaţii. De obicei, avizul se dă cu "alba-neagra" (bila albă, bila neagră). Spre deosebire de zidărit, unde predomină culoarea roşu. Oricum, ansamblul poate fi vopsit ulterior în orice culoare.

Alexandru Murphylescu

Experţi americani în România
Legislaţia anti-dumping

Dumping-ul (termen comercial englez) reprezintă o concurenţă neloială practicată în relaţiile comerciale internaţionale. Acesta este un sistem de a exporta mărfuri la preţuri mai scăzute decât cele de pe piaţa internă sau mondială, în scopul de a pătrunde pe pieţele altor ţări, de a înlătura concurenţii, de a acapara piaţa şi, în final, de a impune preţurile. Legile internaţionale şi ale ţărilor care fac comerţ exterior protejează producţiile naţionale de mărfuri.

Este cunoscut faptul că în anii şaptezeci, produsele metalurgice româneşti au fost introduse prin acest sistem în SUA şi se pare că şi în ultimii ani s-a folosit sistemul pentru unele produse de export.

În scopul cunoaşterii legislaţiei americane în domeniul dumping-ului de către firmele româneşti, în zilele de 27 - 28 ianuarie a.c. la Bucureşti şi 30 - 31 ianuarie a.c. la Braşov, s-a desfăşurat seminarul: "Probleme ridicate de legislaţia americană şi internaţională în domeniul dumping-ului şi aplicarea de taxe vamale compensatorii".

Acesta a fost iniţiat de: Agenţia pentru Dezvoltare Internaţională a Statelor Unite; Programul de dezvoltare a legislaţiei comerciale al Departamentului Comerţului din SUA şi Ministerul Industriei şi Comerţului din România, care au şi sponsorizat acţiunea. Lucrările au fost onorate de participarea: dlui **Michael Einik** - adjunctul ambasadorului SUA la Bucureşti; dlui **William Crawford,** consilier comercial al SUA în România, dlui **Florian Buruiană,** secretar de stat la M.I.C., dlui **Cristopher Delphino,** din Departamentul Comerţului SUA, care au ţinut scurte alocuţiuni.

Experţii americani au susţinut comunicări referitoare la: legislaţia de combatere a dumping-ului şi modul de descurajare a acestui procedeu prin taxe compensatorii; metode de identificare a acţiunilor de dumping; metode de investigaţie, drepturile părţilor implicate în litigiu; subvenţiile şi taxele compensatorii.

Aceste subiecte au fost prezentate de: doamna **Joan Mackenzie** - consilier juridic principal din Administraţia importurilor, Departamentul Comerţului SUA; doamna **Cynthia Prezlock Johnson,** licenţiată în drept şi inginer chimist, membră în echipe de investigaţie anti-dumping şi apărător al deciziilor acestora în faţa tribunalelor americane; doamna **Donna L. Kinsella** - analist politic principal la Administraţia importurilor, unde asigură asistenţa juridică şi suportul politic în probleme comerciale.

Mihai Olteneanu

Masă rotundă

PROBLEME ALE ENERGETICII RURALE

În organizarea **Societăţii pentru Optimizarea Consumurilor Energetice din România,** Craiova a găzduit, la finele anului trecut, o masă rotundă cu tema **"Probleme ale energeticii rurale".** Referatele prezentate - cuprinse într-o broşură pe care SOCER se oferă să o pună la dispoziţie tuturor celor interesaţi - au abordat domenii de actualitate, ca:

- Rolul energeticii rurale în economia românească - tradiţie, prezent şi perspective. Necesarul de resurse energetice pentru mediul rural;
- Utilizarea lemnului, a gazelor naturale şi a potenţialului hidrocentralelor în mediul rural;
- Utilizarea surselor de energie regenerabilă în mediul rural;
- Economia de energie şi eficienţa energetică în mediul rural.

Optimizarea consumurilor energetice la utilajele agricole ş.a.

●

Întrucât această manifestare s-a dorit doar ca un prim pas în abordarea problemelor energeticii rurale, organizatorul consideră bine venite orice sugestii sau contribuţii din partea specialiştilor cu preocupări în domeniu. Ele pot fi transmise fie prin intermediul publicaţiei "Univers ingineresc", fie direct la sediul SOCER: Str. Ion Maiorescu nr. 10, et.2, cod 1100, Craiova.

Al.M.

DAEWOO față cu industria orizontală românească

În statisticile oficiale ale Agenției Române de Dezvoltare pe perioada 1994 - 1996, Coreea de Nord s-a aflat în topul investitorilor străini în economia românească. Acest lucru se datorează îndeosebi celor 272 milioane USD alocate fabricației de autoturisme la societatea mixtă DAEWOO AUTOMOBILE ROMÂNIA (RODAE) SA Craiova.

În acest context, președintele societății româno-coreene, domnul **Dong-Kyu Park**, la o recentă conferință de presă, arăta că volumul de investiții menționat mai sus pentru realizarea unei capacități de producție de 100 000 de unități pe an, tipul CIELO "va fi suplimentat pentru anul 1997 cu încă 473 milioane USD, în vederea **integrării în România a fabricației de componente principale** - motoare și transmisii, precum și **pentru producția de noi tipuri de automobile:** ESPERO, TICO și J-100.

Planning-ul producției de motoare și cutii de viteză, care pentru etapa a II-a a programului de investiții prevede 372 milioane USD, cu termen de punere în funcțiune în anul 1998, mai are prevăzut ca obiectiv **industria orizontală de componente și subansambluri**, pentru care s-a stabilit un grad de integrare de 35% în 1996 - 1997 și 60% în anul 2000.

Anul 1997 prevede o lansare spectaculoasă a producției de export, programul de vânzări fiind dimensionat la un volum de 40000 de unități, diferența de 60 500 unități fiind destinată pieții interne. Având la bază contracte deja încheiate, vor fi vândute 20000 de unități în Polonia și 10 000 de unități în Rusia, ca SKD-uri (Semi Knock-Down) ce urmează a fi asamblate la beneficiar, iar 10 000 de unități integral asamblate la uzina din Craiova, destinate unor clienți din țările central și est-europene.

Un lucru ce probează seriozitatea și capacitatea tehnică a partenerului coreean îl constituie **aplicarea cu strictețe a tehnologiilor de fabricație și a standardelor de calitate DAEWOO, pe întreg ciclul de producție al** la nivelele internaționale de calitate, tehnologie și prețuri. În prezent, integrarea locală este de 16%. Eforturile ce ar trebui făcute de societățile comerciale românești pe linia asimilării în fabricație și trecerii la producția de serie vor fi considerabile, pentru eliminarea capacităților și tehnologiilor învechite, printr-un intensiv proces de retehnologizare, reducerea costurilor de pe piața de schimb valutar, reprezintă o frână serioasă. Dacă DAEWOO Automobile România (Rodae) - Craiova SA este cea mai mare investiție străină de capital din țara noastră, ea devine totodată și cea mai mare perdantă din cauza inflației și a crizei de valută. Deși există monedă națională (lei), aceasta nu ajută la plata echipamentelor și componentelor

importate.

pieselor și componentelor fabricate în țară. Așa cum menționa dl **D.K. Park**, președintele societății, **"obiectivul nostru este ca nivelul de calitate realizat să răspundă cerințelor clienților, aceștia neputând face nici o diferență între un autoturism CIELO fabricat în Coreea și unul produs de valoroșii specialiști de la Craiova. Este o dovadă de respect față de cumpărătorii români, care merită aceeași calitate ca aceia din Germania, Polonia sau din orice parte a lumii".**

Se apreciază că integrarea fabricației de 60%, în următorii ani, necesită pe lângă eforturile proprii și un sprijin guvernamental, un efort corespunzător al întregii industrii românești, care trebuie să se alinieze de fabricație înregistrate în industria orizontală românească, precum și pentru atingerea nivelului de calitate și de protecția mediului în conformitate cu standardele internaționale.

Aplicarea principiilor managementului calității totale (TQM) la toate unitățile de producție ce concură la fabricarea autoturismelor DAEWOO reprezintă o cerință de prim ordin a industriei naționale, atât prin alocarea unor importante resurse financiare în vederea modernizării și retehnologizării capacităților de producție, cât și pentru ridicarea nivelului de calificare a personalului sub îndrumarea specialiștilor coreeni.

S-a afirmat de către managerii coreeni și români că integrarea fabricației, în condițiile crizei continue importate.

Prin nivelul ridicat al tehnologiilor și al dotării tehnice, prin avansul obținut în procesul de retehnologizare, față de alte întreprinderi constructoare de mașini din țara noastră, uzina craioveană este un model extrem de reprezentativ al industriei naționale. Singura șansă de supraviețuire este exportul, bazat exclusiv pe calitatea și competitivitatea internațională a producției interne.

Cu suportul marelui concern coreean, Daewoo Automobile România (Rodae) Craiova SA își adaptează din mers programele, căutând noi piețe de desfacere, noi parteneri. Să sperăm că marele său efort va impulsiona cu succes și industria noastră orizontală.

ing. Ion Rozanide

Miracolul ratat

(Urmare din pag. 1)

Și lista ar putea continua, credem, cu nenumărate argumente. Ca, de pildă, cu reorganizarea (prea pripită) a unităților de stat în societăți comerciale și (enorm de multe) regii autonome. Cu prea-liberalizarea "autonomiei" acestor unități, cu capital integral de stat, în negocierea salariilor. Poate ea - societatea sau regia - să aibă datorii de zeci sau chiar sute de miliarde de lei, pot ele, subvențiile ori preluările la bugetul de stat de datorii restante, pierderi etc., să curgă politico-electoral, an de an, că leafa merge înainte! Neafectată, ba chiar dimpotrivă! La nevoie, se "toacă" și contribuțiile de asigurări sociale, contribuțiile la fondul de șomaj etc., pentru "negociatele" prime de Crăciun, de Anul Nou, de Paști. Dar și pe interminabilele plecări în străinătate (în interes de serviciu, firește, cu diurne, comisioane etc.), pe cuvenitele CIELO-uri directorale ...

Nu putem omite aici nici noua - mult mai păguboasa! - răsturnare a scării de valori socio-profesionale, la care asistăm (încă) neputincioși. Proverbialul "salariu al femeii de serviciu de la RENEL", care i-a umilit pe mai toți profesorii universitari și cercetătorii științifici ai României, se menține încă. Chiar dacă RENEL nu mai are, zice-se, femei de serviciu. Are ROMTELECOM, are SNCFR, au RADET, RABUS, RATB, ori atâtea alte RA-uri! Au băncile...

Și nu vrem să cădem - Doamne ferește! - în păcatul național numit "capra vecinului" ! Dar realitatea este că goana (firească) după o leafă mai bună a dus la vizibila deprofesionalizare a unor importante sectoare din domeniul public. Vezi aparatul financiar-fiscal, vezi chiar domeniul legislativ, unde - incredibil - am asistat de atâtea ori la bâlbâieli ulterior retractate, la acte normative contestate "în anulare".

*Cert lucru, multe va avea de făcut noua Putere, care și-a asumat riscul de a ne promite **schimbarea**, ulterior precizată prin **"schimbarea în bine"**. Și, mai ales, repede! Până n-om ajunge să ne consolăm cu ideea unui eventual blestem post-comunist, de a evolua lent, dar sigur, spre statutul de țară latino-americană. Cu toată Europa "noastră" sub nas, dar și cu toată Asia, care, pare-se, ne revendică în egală măsură. Și ne "cucerește" metru cu metru, bloc cu bloc.*

Dialog cu cititorii

Am primit la redacție mai multe semnale îngrijorate (poate chiar îngrijorătoare) privind soarta învățământului tehnic liceal, statutul inginerului cadru didactic în învățământul mediu, soarta disciplinelor tehnice pe care le susțin, atât sub raportul programelor analitice, dar mai ales al dotării atelierelor, sălilor de specialitate etc. Ni s-a sugerat chiar să solicităm punctul de vedere al ministrului învățământului asupra acestor probleme decisive pentru formarea noilor generații de tehnicieni și ingineri, de care țara are și va avea întotdeauna nevoie. Mai ales că (de data aceasta semnalul fiind din învățământul superior), la unele specialități, rata de absolvire în noile promoții de ingineri este periculos de mică în comparație cu cea a pensionărilor.

Din păcate, foarte multe elemente concrete nu ne-au parvenit. După cum unii dintre distinșii noștri cititori, chiar în cauză fiind și cu responsabilități notabile în plan local, ezită să-și implice numele în susținerea punctelor de vedere pe care ni le împărtășesc ("vă rog să nu publicați în revistă ceea ce vă scriu...").

Nu comentăm motivele (poate întemeiate) care ar "justifica" o astfel de teamă. Dar pe toți acei dintre dumneavoastră care puteți și doriți să ne ajutați ca, prin intermediul "Universului ingineresc", să susținem o dezbatere constructivă pe acest subiect, vă așteptăm cu propuneri, sugestii, studii concrete de caz, pe adresa redacției.

Al. M.

P.S. O veste îmbucurătoare aflăm, la închiderea ediției, din Focșani, unde Filiala AGIR își propune să dezbată acest subiect într-o acțiune ad-hoc.

***"Univers ingineresc"* - ISSN 1223 - 0294**

COLEGIUL DE REDACȚIE

- *dr.ing. Sorin Dimitriu*
- *prof.ing. Aristide Dodu*
- *prof.dr.ing. Gleb Drăgan, membru corespondent al Academiei Române*
- *prof.dr.ing. Dan Ghiocel*
- *dr.ing. Cristian Mihail*
- *dr.ing. Mihai Mihăiță*
- *ing. Viorica Angheliu Mocanu*
- *prof.dr.ing. Dumitru Teaci*
- *acad. Radu Voinea*

COLECTIVUL REDACȚIONAL

Redactor - șef: Alexandru Mărculescu

Colaboratori: ing. Ion Rozanide, ing. Cristian Guță, ing. Mihai Olteneanu, ing. Alexandru Tănase

Corespondenți: ing. Gh. Moraru (Galați), dr.ing. Eugen Răpă (Iași)

Secretariat tehnic: Florentina Gonț

Tehnoredactare computerizată: Dana & Liviu

Responsabil producție/difuzare: Georgeta Pupezescu

***Redacția:* Str. Mihai Eminescu nr. 8 (Piața Romană), sector 1, București, tel.: 211.7951.**

***Sediul central AGIR:* Calea Victoriei nr.118, tel. 659.2395, fax: 312.5531. *Cont AGIR:* 45.10.04.82 - BCR - Filiala sector 1 - București**

Tipar: grupul drago print

TIPOGRAFIA FED Calea Rahovei 147, sector 5 - București; Tel.: 335.93.18; Fax: 337.33.77